

GOLGOTHA VERBIEDT DE DOODSTRAF!

Het Comité van Actie tegen de Doodstraf besloot onlangs tot een nieuwe campagne. Dit te terecht. In de eerste plaats zijn de executies niet wat sommige optimisten meenden beperkt gebleven tot enkele van de ergste misdadigers, maar gaan zij nog regelmatig voort. In de tweede plaats bewijzen de peilingen van het Nederlandsche Gallup-Instituut, dat het aantal aanhangers van de doodstraf met den dag mindert. De Regeering kan en mag hieraan niet voorbijgaan en wij op onze beurt ondersteunen de actie van het Comité dan ook gaarne door middels ons blad een hernieuwd beroep te doen op allen, die bij de rechtspleging betrokken zijn. We vragen van hen zich ernstig te bezinnen op de argumenten, welke door ons nog vóór de eerste executie in woord en geschrift werden verbreid. Toen gingen zij er aan voorbij — mogen zij dan thans tot inzicht komen, gedachtig aan het goede Hollandsche spreekwoord: „Beter ten halve gekeerd, dan ten heele gedwaald!”

„Het woord, dat U heden wordt geschonken, komt regelrecht van Golgotha tot U, het is niet van Uw wereld.” — Aldus ving het betoog aan, dat tijdens een zitting van het Geestelijk-Wetenschappelijk Genootschap „De Eeuw van Christus” werd uitgesproken en waarin het in deze dagen zoo actueele vraagstuk, of de mensch het recht heeft de doodstraf toe te passen, met een pertinent „Nee” werd beantwoord. Deze afwijzing werd uitgesproken door een Meester uit het leven na den dood en met de volledige instemming aangehoord door hen, die op

logische gronden gelooven in het contact met de astrale wereld — zooals dit ook in den Bijbel telkens beschreven staat. Het Genootschap geeft deze afwijzing het licht, omdat het meent, dat ernstig denkende menschen, gezien de belangrijkheid van het probleem, van zijn zienswijze zullen willen kennis nemen, al gelooven zij dan niet in het hierboven aangegeven contact.

WIE BRACHT OORLOGEN ELLENDE OVER U?

Tijdens het in vele opzichten belangrijke betoog werd allereerst vastgesteld, dat niet één mensch, niet één volk van zichzelf kan zeggen vrij van zonden te zijn. Individuen en volken beleefden de harmonisch geschapen levenswetten van God disharmonisch, zij stapelden fout op fout en bezoedelden ijverig het bewuste en goddelijke Ik van Christus en Zijn geboden. Zelfs zij, die zich Christen noemden, hadden hun naasten niet waarachtig lief, doch verkozen het stoffelijk, grofstoffelijk, ja dierlijk te leven. De geestelijke levensgraad werd slechts door bitter-weinigen behaald. Wie, die oprecht wil zijn jegens zichzelf en de maatschappij, waarvan hij deel uitmaakt, zal dit kunnen ontkennen? Het was de aardse wil, die de oorlogen deed ontstaan. De meerderheid van de volken sprak over deugdzzaamheid, maar greep bij de minste aanleiding naar de wapens en bracht in koelen bloede pijn en ellende over hen, die zij even daarvoor nog hun broeders noemden. „Christenen” leefden zich uit in hartstocht en geweld en zelfs hun geestelijke voorgangers predikten van den kansel haat en vernietiging.

WAT IS DE WAARHEID OMTRENT DE PINKSTERVERSCHEIJNINGEN?

In „De Handelingen der Heilige Apostelen” beschrijft Lucas, hoe de discipelen vergaderd waren. Plotseling kwam er een geruis uit den hemel als van een hevige windvlaag. Vurige tongen verschenen hun, verspreidden zich en zetten zich op ieder van hen neer. Allen werden vervuld van den Heiligen Geest en begonnen verschillende talen te spreken, naar gelang de Geest hen liet spreken.

Nu vertoefden er te Jeruzalem godvreezende joden uit alle volken onder den hemel. Bij dat geruis liepen de menschen te hoop; ze stonden verwonderd, daar iedereen hen in zijn eigen taal hoorde spreken. Ze raakten buiten zichzelf van verbazing en zeiden: „Zie, zijn allen die daar spreken geen Galliërs? En hoe hooren wij allen hen dan in de eigen taal van ons geboorteland?”

Zij zochten een verklaring en sommigen merkten spottend op: „Ze zijn dronken van zoeten wijn.”

Was dit de verklaring? Of gaf Petrus de waarheid toen hij zeide, dat Christus als Gods Zoon den beloofden Heiligen Geest over Zijn apostelen had uitgestort?

Wij vroegen het den Meesters en hun antwoord was verhelderend. Toen Christus afscheid had genomen van de aarde en terugkeerde tot het „Al”, legde Hij de voleinding van Zijn taak in de handen van Zijn afgezanten, de Mentors van de hemelen. Op Zijn bezieling gingen dezen tot de verzamelde apostelen en trokken de gevoeligen onder hen op in de occulte wetten. Hemelsche en aardse krachten kwamen tot eenheid met als

eerste manifestatie daarvan een kouden luchtstroom. Deze ontstond doordat de hemelingen aura onttrokken aan de sensitieven onder de leerlingen, deze verdichtten en onder hun concentratie beweeglijk maakten. Ook de vurige tongen waren een toepassing van een normale elementale wet. De apostelen zagen hen inderdaad en wel zoo overrompelend duidelijk, dat zij en de anderen nog lang er na de brandlucht roken. Na deze physische verschijnselen volgden de psychische en verbonden de Engelen zich opnieuw met de occultbegaafden onder de apostelen. Door dezen spraken zij in vreemde talen tot de toegestroomde massa. Dit herhaalde zich later telkens, wanneer de Meesters dit noodig vonden.

De dogmatisten van onze samenleving zullen deze astrale verklaring wel weer verontwaardigd kenschetsen als een lompe poging van de „spiritisten” om de heilige gebeurtenissen tot occulte verschijnselen te verlagen. We retourneren deze beschuldiging. Het zijn juist deze orthodoxe zielen, die de Pinkstergebeurtenissen ontteden van de werkelijkheid en hen tot bizarre wonderen maakten. Wij herhalen: er bestaan in Gods Schepping geen wonderen. Elk daarin optredend verschijnsel is een natuurlijke, een logische toepassing van bestaande geestelijke en stoffelijke wetten, want wanneer dit niet het geval zou zijn, viel de Schepping uiteen in incidenteele, op zichzelf staande gebeurtenissen en dan was het met de Goddelijke Harmonie meteen gedaan.

Een kind kan weten, dat het kwaad zichzelf straft. Zoo is niet God, maar alleen de mensch zelf verantwoordelijk voor de ellende, die over zijn hoofd kwam.

„Als ik U deze wetten in hun volle diepte wil verklaren,” zoo sprak de bewuste, astrale persoonlijkheid, „heb ik vele uren noodig. Waar het hier om gaat kan U echter nu reeds duidelijk zijn: elke oorlog is door de volken zelf gewild. Het waarachtige Christuskind ging liever den leeuwenkuil in dan Hem en Zijn geboden te verloochenen. Het zou den brandstapel verkiezen boven het zwaard, want het is niet mogelijk in de rechterhand het kruis te dragen en in de linker- het zwaard. Zulks is bewuste afbraak, de bezoedeling van Hem en zichzelf, het betreden van een hellesfeer. Wat willen dezulken met het leven van Christus beginnen? Hoe willen zij hun denken en handelen verantwoordelijk maken als zij voor het Goddelijke Licht staan? Geen ziel op Uw wereld is zonder schuld. Een ieder, die streng en bewust over zichzelf durft oordeelen, kan dit gemakkelijk vaststellen. Wie kan van zichzelf getuigen, dat hij de liefde beoefent, gelijk God en Christus dit voorschrijven? Wie van U is volkomen vrij van leugen, bedrog, haat of hartstocht?

Wie kan zijn naaste, vooral hem, die hem kwaad deed, zeven maal zeventig maal vergeven en hem dienen?

OVER VERRAAD

Wij, die in het leven na den dood een hemel ons bezit kunnen noemen, konden dezen betreden alleen doordat wij onze verkeerde eigenschappen overwonnen en in goede omzetteren. Wij bogen ons hoofd voor Golgotha en aanvaardden Christus' leven. Wij braken onszelf duizend en meer malen af in de wetenschap, dat zoo alleen een nieuwe, reine, geestelijke persoonlijkheid uit ons kon opgroeien. Wij zetten onszelf zonder voorbehoud in voor onze onbewuste zusters en broeders en hielpen hen aan liefde, kracht en wijsheid winnen. Zoo groeiden wij zelf, we werden dienend, gevend, wetend, er kwam licht en ruimte in ons, we straalden door onze eigenschappen en betraden ten slotte een hemel.

Voelt gij waarom ik U dit alles meedeel? Omdat ge nu kunt weten, hoe ver ge ook zelf nog van de geestelijke persoonlijkheid afstaat. En ook kunt ge er door weten, hoe gij, die U thans bezeerd voelt door Uw onbewuste landgenooten en „recht gesproken” wil zien, jegens hen te handelen hebt.

Gij noemt hen landverraders, omdat zij met Uwe vijanden heulden, maar hoe handelt gij zelf? Geloofst gij waarlijk één oogenblik, dat gij op Uw beurt met een onchristelijke handelwijze, dag in dag uit, de geestelijke bewustwording van Uw land en Uw volk dient? Zijt gij er U van bewust, dat gij Uw God en Uw Christus verraadt, schier ieder uur dat ge leeft, en wel door hun heilige wetten te overtreden en daardoor de harmonie in den cosmos te verstoren? Denkt U hier eens terdege over na en laat den ernst van dit woord diep op U inwerken, het kan beslissend zijn voor Uw leven op aarde en het leven hierna!

Beziel en gestuwd door de miriaden zielen, die de hemelen bevolken, die U beminnen met de volheid van hun geestelijk en ruimtelijk ik, spreek ik thans duidelijke taal. Onbewust van Uw eigen tekortkomingen, onbewust van het feit, dat ge, door tegen de Goddelijke wetten te handelen, zelf voor Uw ellende verantwoordelijk bent, spreekt gij Uw vervloeking uit over hen, die in Uw oorlog tekortschoten. Uw maatschappij schreeuwt om hun veroordeeling, hun misdaden worden in felle kleuren geschilderd, ja droevig-velen eischen den dood van de schuldigste onder hen en worden dan geleid door een onverzoenlijken haat, die huiveringwekkend, die dierlijk is. Dezulken vergeten echter hun eigen tekortkomingen jegens God en Christus, hun maatschappij en hun naasten. Zij vergeten, dat zijzelf de eene fout na de andere maken. Zij vergeten, dat zij zelf in hun beste oogenblikken hun God om vergeving smeeken — zij, die jegens hun onbewuste naasten even-

wel niet eerst het vergevende woord kunnen spreken... En niet alleen vragen zij God om erbarmen, maar zij bidden Hem tevens hun den tijd en de gelegenheid te schenken hun fouten goed te maken — dezelfde geloovige lieden, die thans het recht eischen en nemen om op hun schuldige medemenschen de doodstraf toe te passen.

Wat is dit voor een bewustzijn? Dit is alles onredelijk en leugenachtig, hij, die zoo denkt en handelt, huichelt, hij hoont zijn kerk en beleedigt zijn Goddelijken Schepper. Wie kan dit tegenspreken?

Kinderen van de kerken haten, zij durven de vernietiging van hun zondige naasten te gelasten, zelfs gaan zij in hun hoon zoover, dat ze intusschen onbezwaard hun gebeden tot God opzenden... Zij en hun overheid spreken het doodvonnis uit in naam van God en het recht, alsof God Zich door hen vertegenwoordigd wil zien. Zou een moeder een van haar kinderen bewust kunnen vernietigen? Is een vader in staat zijn kwade en onbewuste kind te martelen, zoo lang tot de ziel zich van het stoflichaam moeten losmaken? Hoe zou een God dit dan kunnen doen — God, Wiens liefde onnoembaar grooter is dan die van een aardsche vader en moeder? Welk een geloof, welk een bewustzijn spreekt er uit hem, die waarlijk van meening is, dat God een aardsch gezag noodig heeft om Zijn schuldige kinderen te vernietigen? De waarheid is, dat God met al hun handelingen niets heeft uit te staan en in Zijn onmetelijke liefde elk Zijner kinderen de mogelijkheid biedt zich den geestelijken levensgraad eigen te maken.

HOE HANDELT GE MET UW LANDVERRADERS?

Beter dan U op aarde weten wij, die vrij van de stof door Gods liefde de wetten van Zijn Schepping leerden kennen en eigen maakten, hoe Uw onbewusten handelden. Wij zagen hen gaan en we hadden hun kunnen toeroepen: „Volg de satanische mentaliteit van het hakenkruis niet. Daar is een ander kruis, dat van Golgotha af Uw wegen wil verlichten. Laat af van verraad en geweld, want ge voert Uzelf naar de duistere hellen en moet eeuwen van strijd en ellende doorleven om U daarvan los te maken. Ge besmet U zelf, Uw vrouw en Uw kind met de heidensche theorieën van Uw „kameraden” en ge zult U daardoor uit Uw maatschappij stooten.” We hadden hun dit kunnen toeroepen, maar wij, die er zelf eens voorstonden onze eigenschappen op een hemel af te stemmen, weten, dat een mensch niet beter kan handelen dan zijn levensgraad toestaat. Het zou ons dus niet geholpen hebben hen te wijzen op hun domme, onverantwoordelijke manier van doen, op hun vreese-lijk falen. Maar juist nu wij, beter dan gij, de draagwijdte van hun schuld kennen, dringen wij er met des te meer klem op aan, dat Uw volk hun de kans geeft hun fouten te boeten en hun innerlijk te vergeestelijken. Voorzeker is hun mentaliteit verknoeid, zijn hun leerstellingen giftig — hierdoor en door de daden, die zij verrichtten, zijn zij een gevaar voor een gezonde, op de liefde en het dienen gerichte samenleving.

Breng hen in afzondering tezamen. Laat ze U dienen, maak van hun leven werking, laat ze trachten goed te maken wat ze misdeden, maar snijd hun levens niet af, ge vergrijpt U daardoor aan de Goddelijke wetten en beneemt hen voor dit leven de kans hun inzichten te wijzigen en een ander hooger bestaan op te bouwen — de kans, die gij zelf Uw God dagelijks afbidt!

Hen dooden is een laffe, goedkoope oplossing, een vurig Christenkind onwaardig. Een waarachtig volgeling van Christus zet alles van zichzelf in om een onbewuste ziel naar een hooger, geestelijk stadium op te trekken. Hij vergeeft zeven maal zeventig honderd maal als het moet, hij bezielt het domme gevoelsleven en tracht het onverpoosd met liefde, geduld en begrip op de gemaakte fouten te wijzen. De waarachtige Christen is altijd en in elke situatie een apostel, die gelijk zijn Goddelijken

Meester de zondaars opzoekt om hen door woord en voorbeeld voor den Alvader te redden. Hij stelt de liefde boven het geweld, gelijk zijn Meester, Die op Golgotha daarvan het treffende bewijs gaf. Dit alles is geen wartaal, het is geestelijke en cosmische realiteit, die door elken geloovige van welke kerk dan ook kan worden onderkend! Millioenen onder U bidden iederen dag: Vader vergeef ons onze schulden, zooals ook wij vergeven onze schuldenaren. Het was een makkelijke belofte, zoo lang Uw schuldenaren hun schuld niet te groot maakten. Thans echter, nu hun schuld aan U afschuwelijk groot is, hebt ge eerst goed de kans Uw woord waar te maken — of prevelde U het slechts gedachteloos zonder de vergaande consequenties er van te beseffen? De onbewusten onder Uw volk brachten leed en ellende over U — al kunt ge thans weten, dat ge het zelf waardt. De Goddelijke wetten zijn zoo rechtvaardig, dat U geen haar op het hoofd was gekrenkt als U vrij van schuld zou zijn geweest. Toch gelooft ge, dat ge thans het recht bezit die onbewusten voor hun daden met den dood te straffen? Gij, kleinzieligen, hoe weinig beseft ge wat U te doen staat! Er zijn zielen in Uw midden teruggekeerd, die door de brute heidenen stoffelijk en geestelijk zijn mismaakt, die door hun beulen zijn afgeranseld en gemarteld, die als een Christus aan den muur zijn geslagen en die desondanks zijn teruggekeerd met een hart vol liefde en nog konden zeggen: „Wat was God goed voor ons, wij behooren nog tot de levenden! Wij hebben het leed in heel zijn verschrikking leeren kennen en toch zijn wij er dankbaar voor. Door pijn en smart zijn wij tot nadenken en tot bezinning gekomen, zoodat wij rijker en bewuster werden. Wij wonnen aan waarden, die we tot nog toe onbestaanbaar achtten — door hen, die ons sloegen. Wij kunnen hun vergeven, ook al, omdat wij aan hun fouten de onze konden afmeten. Pas nu durven wij den Calvariëberg betreden en opzien naar het kruis. Want we dienden het leven van God en we hebben lief wat Hij schiep. We leggen er bloemen neer, die we meebrachten uit de hel van de concentratiekampen, alwaar ze tot verdichting kwamen door in onze handelingen, gevoelens en gedachten de liefde van Christus te laten stralen!” Zie, zoo spreekt de mensch, die zich te midden van het dierlijke geweld heeft losgemaakt van haat en leugen en nu de liefde stelt tegenover hardheid. Hoe moet het kerksche kind zich voelen tegenover deze groote, edele karakters, terwijl het — al biddend — met steenen gooit naar zijn broeders?

GOD EN DE DOODSTRAF

Geen volk, geen mensch heeft het recht te doden, zegt Christus en Hij bewees door Zijn leven en Zijn kruisdood, hoe zeer Hij Zelf achter dit gebod stond. Wij, die Zijn ware, diepe persoonlijkheid leerden kennen en liefhebben, herhalen Zijn woord. Niet slechts om hen, die door Uw onbewuste ik dreigen gedood te worden, maar vooral ook om hen, die de straf zullen uitspreken en haar moeten uitvoeren.

HET DIER DEN MENSCH TOT VOORBEELD!

Deze cocker-spaniel schonk onlangs het leven aan zes spanieltjes. Een ervan stierf. Wie schetst de verbazing van de eigenares, toen het dier den volgende dag kwam aandragen met een pasgeboren wit konijntje, dat ze nu met dezelfde liefde voedt en verzorgt als de kleine spaniel, die gestorven was

Want weet, dat de mensch, die bewust om welk motief dan ook een ander zieleleven ombrengt, zichzelf in de eerste plaats vernietigt. Hij schept een wet, die hem zal dwingen de vreeselijke daad goed te maken, omdat God als een Vader van Liefde en Rechtvaardigheid niet kan toestaan, dat het door Hem geschapen leven wordt gedood. Hij laat Zich door geen mensch in welke kwaliteit dan ook Zijn rechten uit handen nemen. Laten derhalve de rechter en hij, die het vonnis uitvoert, goed bedenken, dat zij zichzelf volgens de Goddelijke wetten tot moordenaars maken!

Uw Nederlandsche volk vertegenwoordigt onder de overige landen de hoogste op aarde levende gevoelsafstemming. Nog heeft het echter den geestelijken levensgraad niet bereikt, wat voor een ieder van U duidelijk kan zijn. Gij zijt echter als massa op den weg, die U tot het levenslicht van Christus kan voeren. Gij bezit een Vorstin, die aan de geestelijke herbewapening begon met hen, die als zij voor Golgotha willen strijden en dienen. Uw volk mag derhalve de doodstraf niet toepassen, anders voert ge Uw persoonlijkheid naar omlaag en begeeft U in de duisternis — ver van Golgotha's licht. Juist gij moet de overige volken voorgaan en in Uw land de doodstraf opheffen, wat niet zal nalaten een ontzaglijken indruk te maken. Dan toont gij U pionier, wegbereider van het Koninkrijk Gods, waarover Christus sprak en waarin voor haat, verkeerd begrepen recht en vernietiging geen plaats is. Gij persoonlijk, Uw Vorstin, Uw regeerders en Uw rechters staan voor een zware, maar machtige beslissing. Heel de ruimte ziet toe, hoe gij handelen zult — of ge de liefde of het geweld, Christus of den duivel zult kiezen. Bezin U op de waarden, die ge U reeds eigen maakte. Geef anderen volken het lichtende voorbeeld, zooals Christus het eens deed, tegen alle geweld, hoon en verdachtmaking in. Kniel met Uw Vorstin op Golgotha neer en dank God voor de genade, dat ge nog tot de levenden behoort, dank Hem, dat ge het heidendom en de bruutheid van het onbewuste kind hebt mogen ondergaan, want daardoor ontving U levenswijsheid, kracht, moed en ruimtelijk bewustzijn — de eigenschappen, die gij voor Uw hemeltocht van noode hebt — en doe van dit gezegende gevoel uit goed aan hen, die U sloegen.

Christus zou nimmer het doodvonnis over hen uitspreken. — Durft gij het dan wel?

Bouwers aan de „Eeuw van Christus” verspreidt dit artikel op ruime schaal. Zendt het aan een ieder, die door zijn positie kan bijdragen tot afschaffing van de doodstraf. Leg het voor aan degenen, die de toepassing ervan nuttig en gerechtvaardigd achten, opdat zij Christus' standpunt hieromtrent leeren kennen. Strijdt met ons zoolang tot deze sanatische straf uit onze samenleving wordt verbannen!

